

WIBA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Verkorting van een samengestelde - vooral Friese - naam waarvan het eerste lid begon met 'wig' of 'wih' (= 'strijd'), en het tweede lid begon met een 'b'. Bv:

Wiborada = 'raadgeefster in de strijd';

Wibranda (of Wibrandis) = 'vlammend zwaard in de strijd';

Wigberta = 'schitterend in de strijd';

Wigburga = '(sterke) burcht in de strijd';

enz.

*

Wiborada van Sankt-Gallen, Zwitserland; kluizenares & martelares; † 926. Feest 2 mei.

Zij was van adellijke afkomst, en had zich als inclusus laten inmettelen in een cel die tegen de kerk van klooster Sankt-Gallen was aangebouwd. De invallen van de Hunnen wierpen hun schaduwen vooruit. Bodenvrouwen kwamen het slechte nieuws brengen, dat ze in de richting van Sankt-Gallen trokken. De monniken hadden van deze ruwe heidenen uit het Hongaarse land niet veel goeds te verwachten. Ze brachten alle heilige en kostbare voorwerpen in veiligheid en namen de vlucht. Ze rieden Wiborada aan haar slot te doorbreken en haar cel te ontvluchten. Maar zij gaf er de voorkeur aan op haar plaats te blijven: zij had voor God deze gelofte afgelegd, nu wilde ze daar in doodsgevaar niet van afwijken.

Tegen hun verwachting in vonden de Hunnen nauwelijks iets van hun gading in het verlaten klooster, totdat ze op de afgesloten ruimte stootten waar Wiborada in gebed verzonken lag voor het kruis. In de mening, dat dan hier wel al de schatten verborgen zouden zijn, braken ze bij haar binnen, maar meer dan haar zelf en het kruisbeeld troffen ze er niet. Uit teleurstelling en woede, hebben ze haar ter plekke gedood.

Toen enige dagen later de monniken terugkeerden vonden ze het klooster weliswaar toegetakeld, maar tot hun verrassing niet in brand gestoken. Op het moment dat ze Wiborada aantroffen, badend in haar bloed, beseften ze, dat ze hier met een heilige martelares van doen hadden die haar leven had gegeven voor het klooster. Het was natuurlijk ook aan haar te danken dat het klooster gespaard was gebleven.

Ze werd in de kloosterkerk bijgezet en als een heilige vereerd. Haar broer Hitto († ca 950; feest 24 november) plantte venkel op haar graf; de hele winter bleef ze groen en stond ze in bloei!

Zij is patrones van bibliotheken, leesclubs en bibliofielen, en van pastoorsmeiden, kooksters en kokkinnen.

*

Wibrandis van Rheinfelden, Duitsland; † ca 960. Feest 16 juni.

Van haar is niet veel bekend. Zij wordt tezamen met Kunigunde en Mechtunde te Rheinfelden vereerd. Dat is opmerkelijk, want die twee worden beschouwd als gezellinnen van de heilige Ursula die in 453 als martelares te Keulen omkwam, volgens de legende met elfduizend maagden. Maar daartoe kan Wibrandis, gezien haar sterfjaar niet behoord hebben.